

Lietuviais esame mes gimę,
Lietuviais turime ir būt...

LIETUVIŲ ŠALPOS DRAUGIJOS
PRANCŪZIJOJE

BIULETENIS

NR 5. 1950 SPALIŲ 22 d. PARYŽIUS

TURINYS:

1. Suvažiavimo darbų apžvalga
2. Tautos Fondo reikalai
3. Lapkričio 23 minint
4. L.Š. Dr-jos kronika
5. Žinios iš lietuvių gyvenimo.

Mgr. M. KRUPAVIČIAUS VLIK-o ir VYKDOMOSIOS TARYBOS PIRMININ-
KO kai kurios mintys, pareikštos Prancūzijos lietuvių suvažiavimo pro-
ga 1950.X.22d. Paryžiuje.

Lietuvybės reikalas yra glaudžiai susijęs su lietuviškos dva-
sios stiprinimu, ugdymu, kad mes išsilaikytumėm užsienyje nenutautoję.
Vienas svarbiausių darbų yra mūsų brangios tėvynės atvadavimo
reikalas. Jei visi neprisiidėsime prie bendro darbo, tai kova bus pralai-
mėta. Turim dirbti visi be nuomonių skirtumų vienam tikslui, tada tik tas
tikslas bus atsiektas. Kaip mažas upeliūkštis viską siunčia į didelę upę
toji į jūrą, taip ir mes turim nieko nesigailėti ir viską atiduoti mū-
sų brangiai Lietuvai, kuri šiuo metu mūsų aukos ir pasišventime yra la-
bai reikalinga.

Kardais kol kas nešvituoja, bet ateis ir tam laikas, kada
teks net gyvybes aukoti už Lietuvos Nepriklausomybę. Tat nereikia smul-
kintis bei ginčytis smulkiais politiniais klausimais, bet visiems vie-
nirgai Lietuvos atvadavimo tikslo siekti.

Tvirtai tikėkim mūsų valstybės atgimimu. Juk ir žydai prieš
2000 buvo išvyti iš savo tėvynės, bet tvirtai tikėdami ir glaudžiai
veikdami šiandien savo tėvynę atgavo, pasilikdami žydais.

Lietuvos atstatymo klausimas šiandien žymiai pagyvėjo. 1945m.
Lietuva ir lietuviais mažai kas domėjosi, kartais net tekdavo pakelti
įvairius užmetimus. Dabar kita kalba. Mums larkantis Vašingtone aukštose
sferose buvo pasakyta: "Jūs lietuviai ir Lietuvos partizantai esate ge-
rai organizuoti ir puikiai veikiate, Jūs esate verti laisvės". Aš esu
tikras, kad mes laimėsime, jei mokėsime, kaip tie žydai, bendram reika-
lui aukotis. Vienas artimiausių dabartinių uždavinių yra reikalas vi-
siems įsijungti į Pasaulio Lietuvių Bendruomenę.

Šiandien visų lietuvių veiklos Centre yra VLIK-as, kuris at-
sirado kai tik bolševikai įžengė į Lietuvą. Pračžioje buvo net dvi or-
ganizacijos. Vėliau, matydami vieną bendrą reikalą prieš akis - Lietuvos
atstatymą, jos susijungė. Tačiau ir tame viename VLIK-e atsirado opo-
zicija. Ką darysi, juk ir Dievas turi opoziciją, tat ir partijos jos ne-
išvengs. Prieškambary mes galim vienas su kitu nesutikti, bet viešai
mums yra tikvienas klausimas - atstatyti mūsų Tautos Nepriklausomybę.
Vlikas principiniuose klausimuose yra darnus ir prieš jį nėra organi-
zuotos opozicijos, o tik paskirų asmenų. Vyriausias Lietuvos Išlaisvi-
nimo Komitetas yra nusistatęs iš Europos nesitraukti.

Baigdamas turiu visus paraginti: nenutautėkim, būkim tokiais
lietuviais, kokiais buvome Nepriklausomybės metu ir parvežkim mūsų
sergančią močiutę Lietuvėlei savo gryną ir nesuterštą lietuvišką są-
žinę. Nenustokim vilties - Dievas mums padės.

Gražu už tėvynę pavargti, kentėti;
Palaimintas darbas šalies prigimtos;
Laimingas, kurs, pradėdant aušrai tekėti,
Su broliais į darbą kaip milžinas stos.

/Maironis/

SUVAŽIAVIMO DARBU APŽVALGA.

Š.m. spalio 22d. Paryžiuje įvyko pirmašis Prancūzijos lietuvių suvažiavimas, kurį kvietė ir organizavo L.Š.Dr-ja Prancūzijoje. Suvažiavimo tikslas buvo arčiau susipažinti, aptarti visiems lietuviams rūpimus klausimus ir ypačiai aptarti PLB organizaciją Prancūzijoje. Suvažiavimas pradėtas iškilmingomis pamaldomis, kurias laikė Kun. Krivickas, atvykęs atstovauti Lietuvių Sąjungą Strasburge. Pamaldų metu vargonavo smuikininkas p.S. Užpolevičius, o solo gražiai pagiedojo Panelė Austin, lietuvaite amerikietė, kuri lanko konservatoriją Paryžiuje. Pamaldose dalyvavo skaitlingas būrys lietuvių, kurių tarpe Mgn. M. Krupavičius.

Po piet įvyko susirinkimas, kurį atidarė L.Š.Dr-jos Pirmininkė - C. Bačkienė. Suvažiavimo prezidiuman buvo išrinkti p.p.E. Turauskas, Kun. Krivickas, Lietuvių Sąjungos Strasburge pirmininkas, Inž. Stašaitis L.Š.Dr-jos Mulhouse skyriaus pirmininkas; Dailn. Z. Kolba L.Š.Dr-jos CAEN skyriaus pirmininkas, Gečaitė-Peruche L.Š.Dr-jos ROUEN Komisijos pirmininkė ir L.Š.Dr-jos Pas-de-Calais dep-to Komisijos pirmininkas V. Bojarskas; suvažiavimui sekretoriauti pakviestas adv. Dr. A. Andrekus.

Šį lietuvių sąskridį sveikino raštu-Didžiosios Britanijos Lietuvių Sąjungos Pirmininkas p.M. Bajorinas, L.Š.Dr-jos skyriai iš Villerupto ir Nilvange, Belgijos Lietuvių Bendruomenės vardu-J. Aranauskas S.J. Žodžiu sveikino -Latvių Komiteto Prancūzijoje pirmininkas -prof. Pestmalis, Estų Komiteto Prancūzijoje pirmininkas skulptorius p. Pehme, taip pat Lietuvos atstovas Prancūzijoje Dr. Bačkis.

Po to sekė Mgn. M. Krupavičiaus turininga kalba palydėta didelėmis ovacijomis, L.Š.Dr-jos Valdybos pranešimas ir provincijos atstovų pranešimai.

Kun. Krivickas, Lietuvių Sąjungos Strasburge Pirmininkas perdavė sveikinimus ir supažindino su jų Sąjungos nuveiktais darbais. Ypatinai daug aktyvumo L.Š. Strasburge yra parodžiusi lietuvių reikalų gynimo bei tautinės reprezentacijos ir informacijos plotmėje.

L.Š.Dr-jos CAEN skyriaus pirmininkas Z. Kolba labai vaizdžiai statistiniais daviniais charakterizavo lietuvių nutautėjimo reiškinius/šio skyriaus nariais yra daugumoje seni lietuviai emigrantai, atsirabę Prancūzijoje nuo 1925 metų./

Inž. Stašaitis supažindino su lietuvių gražiu organizavimuosi Mulhouse apylinkėje, jų reprezentacija bei propaganda prancūzų alzasiečių tarpe ir pastangomis lietuviams legionieriams padėti, bei juos aprūpinti darbu.

Sekė L.Š.Dr-jos Komisijų pirmininkų pranešimai iš Seine Inf. dep-to p. Gečaitės-Peruche, Pas-de-Calais dep-to p. V. Bojarsko, Nord. dep-to p. Jončiuko. Sieji perdavė vietos lietuvių pageidavimus, padėką BALF-ui, Dr-jai ir supažindino su lietuvių angliakasių sunkia dalimi Prancūzijoje.

Emigracijos klausimu informavo Dr. Bačkis patiekdamas paskutines žinias apie emigraciją.

Z. Kolba kalbėjo skolinamųjų kasų reikalu išdėstydamas jų reikalingumą.

Pr. Dulevičius padarė pranešimą šalpos reikalu nurodydamas BALF'o paramą ir Dr-jos santykius su kitom šalpos organizacijem.

Tėvas Pečkys kalbėjo PLB klausimu supažindindamas su L.Š.Dr-jos n.sistatymu tuo reikalu.

Po paminėtų pranešimų sekė trumpos diskusijos ir buvo priimti šie nutarimai:

1. Prancūzijos lietuvių vardu įgaliota L.Š.Dr-jos Valdyba paneikšti nuo širdžiausią padėką BALF-ui ir visiems JAV lietuviams už jų paramą Prancūzijos lietuviams.,
2. padėkota Dr. Bačkui, BALFo Įgaliotiniui, už jo darbuotę šalpos srityje beiparodytą objektyvumą ir teisingumą,
3. įgalioti L.Š.Dr-jos Valdybą daryti žygių, kad Prancūzijoje a tvežti į priglaudus seneliai kiek galima būtų apgyvendinti grupėmis, bet nepo vieną kaip dabar yra.
4. prašyti L.Š.Dr-jos Valdybą sekmingai realizuoti savo užsimojimus kultūrinėje, visuomeninėje bei savytarpinės pagalbos srityse; suorganizuoti dainos mylėtojų būrelius.
5. įgalioti L.Š.Dr-jos Valdybą, kartu su atvykusiais iš provincijos atstovais, aptarti PLB įsikūrimo reikalą Prancūzijoje.

Susirinkimas baigtas TAUTOS HIMNU.

Suvažiavime dalyvavusių atstovų ir L.Š.Dr-jos Valdybos pasitarimas Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Prancūzijoje klausimu.

Po iškilmingo susirinkimo L.Š.Dr-jos pirmininkė O. Bačkienė pakvietė atstovus iš provincijos ir L.Š.Dr-jos Valdybą pas save vakarienei, kurioje dalyvavo ir Mng. M. Krupavičius. Po vakarienės įvyko PLB reikalų pasitarimas.

Pasikeitus mintimis ir informacijomis buvo prieita šios išvados: išrinkti iš penkių asmenų Komitetą, kuris turės techniškai parengti PLB Prancūzijoje krašto organizacinį statutą ir pravesti rinkimus į Prancūzijos PLB Krašto Tarybą.

Į PLB Prancūzijoje Organizacinį Komitetą įėjo: Tėvas K. Pečkys, Kun. Krivickas, adv. Paramskas, Pr. Dulevičius, Inž. Stankevičius, kandidatai p. M. Galdikienė ir Prof. J. Baltrušaitis.

L.Š.Dr-JOS VALDYBOS PRANEŠIMAS.

/O. Bačkienė/

Pirmasis šios Dr-jos steigiamasis susirinkimas įvyko 1944m. rugs. 15d. Tai buvo momentas kada lietuviai Prancūzijoje nebeturėjo jokios organizacijos, o mūsų tremtiniai karo veiksmų pasekoje plūdo į Prancūziją /ypačiai nuo Serburgo/. Tuo metu mes kūrėme šią Dr-ją; kurią vadinome Lietuvių Sąjunga Prancūzijoje.. Šiuo vardu buvo paduotas ir prašymas prancūzų valdžios atitinkamoms įstaigoms. Prieš mūsų norus ir valią ši Lietuvių Sąjunga Prancūzijoje buvo pasiūlyta pavadinti Lietuvių Šalpos Draugija/Association Lituanienne de Bienfaisance en France/. Mes susirūpinę gauti oficialų leidimą su tuo sutikome. Iš šiandieninio taško žiūrint, gal valdžios įstaigų ir buvo labai gerai padaryta. Šiuo vardu eidami mes turime laisvesnes rankas, laisvą priėjimą prie šalpos įstaigų bei organizacijų, kaip lygiai ir prie kitų organizacijų bei mums reikalingų organų nieko per daug stipriai neužangažaudami. Mūsų Dr-jos platūs įstatai, gal būt ir nelabai preciziški, mums leidžia apinmti gana nemažus darbų barus, o jų sudorojimui kaip tik ir padeda šis nekaltas mūsų Dr-jos vardas.

Ši dalyką L.Š.Dr-jos Valdyba randa reikalinga pabrėžti, kadangi kai kas sąmoningai ar nesąmoningai skelbia - "Tai yra tik šalpos organizacija ir ji negali atlikti bei apimti kitokių visuomeninio gyvenimo reikalų". Valdyba neaiškina kaip ir kiek ji gali apimti ar neapimti, bet jos darbų plotmė savaime nusako jos galią ir ribas. Valdyba tvarkydama Dr-jos veiklą stengėsi nenusižengti Draugijas tvarkančiam įstatymui bei potvarkiams, bet kas buvo galima suderinti su įstatų dvasia buvo naudojama iki maksimumo.

Visas Prancūzijos lietuvių gyvenimas visuomeninis, kultūrinis bei savytarpinės pagalbos koncentruojasi Dr-jos ribose. Visi mūsų literatų minėjimai, kaip: Milašiaus, Baltrušaičio, Kudirkos, Ciurlionis, Savickis buvo Dr-jos suruošti ir turiningomis paskaitomis apvainikuoti. Apskritai, visos tautinės bei šiaip šventės su menininkų pasirodymais bei jų paruoštomis programomis svetimšaliams ir saviesiems buvo Dr-jos iniciatyva ir jos globoje pravestos. Tikrumoje vengiame politinių problemų, bet kada koks reikalas prašyte prašosi bendro šauksmo ir tai įvykdoma. Mūsų brolių trėmimo klausimu, visos trys panašios Baltų Tautų organizacijos pasiekė savo rezoliucijomis net Jungtinių Tautų Organizaciją ir susilaukė iš jos teigiamos reakcijos.

Tiesa, Dr-ja niekumet nepamiršo ir savytarpinės pagalbos reikalų. Jos principinis tikslas, šale kitų, šiose trėmties sąlygose kolektyviai padėti, pagelbėti vargo, nelaimės ištiktą lietuvi. Ištieti jam moralinę ir materialinę pagalbos ranką. Mes visi jaučiame, kaip šis klausimas yra opus ir svarbus. Dr-ja kreipdama į tai ypatingą dėmesį atitinka šių dienų mūsų gyvenimo dvasią.

Visuomeniniu atžvilgiu draugija stengėsi apjungti visus lietuvius. Dabartinis Dr-jos narių skaičius yra pasiekęs savo kulminacinį tašką, nes ryšium su emigracija, kuri diena iš dienos atima vis naujus žmones, vargu ar jų skaičius bėpakils. Tai nėra ideologinė organizacija ir joje pasaulėžiūros klausimas nėra akcentuojamas. Visokių įsitikinimų bei pažiūrų žmonių telpa joje.

Bet šio suvažiavimo proga Dr-jai rūpėjo netiek jos darbų apžvalga, kiek mesti ateities veikimo gaires ir jas bendrai apsvarstyti bei pramatyti konkrečių darbų planus.

Tuo tarpu L.S.D.-jai, kaip lietuviškai organizacijai vienas aktualesiausių klausimų yra PLB įkūrimas, bei jos legalizavimas Prancūzijoje. Šis klausimas žiūrint iš tautinio taško yra ytin svarbus. Viso pasaulio lietuviai susijungę į krūvą galėsime daugiau pagelbėti, paremti moraliai ir materialiai mūsų tautinius interesus ir patys daugiau galėsime atsispirti nutautėjimo pavejuose. Šiuo klausimu L.Š.Dr-jos Valdyba yra nusistačiusi labai teigiamai, bet ryšium su prancūzų įstatymu, kuris tvarko svetimšalių organizacijas yra numatomi praktiški sunkumai. L.Š.Dr-ja kaip oficiali lietuviška organizacija turi juridinio asmens teises: t.y. gali daryti susirinkimus, juridinis skyrius išduoti įvairius pažymėjimus, daryti vertimus, atstovauti lietuvius kitose organizacijose bei įstaigose. Šias teises mes branginame ir saugome, nes kitaip mes liktumėm be jokios tautinės - juridinės globos. Taigi L.Š.Dr-jos Valdybos rūpestis padėti PLB legalizuotis - gauti leidimą kaip visiškai atskiram vienetui. Jei tas jai pavyktų, tada L.Š.Dr-ja galėtų visiškai į ją įsijungti ir sudaryti tik vieną PLB organizaciją Prancūzijoje. Mes esame mažas skaičius ir išsiskirstymas į mažus būrelius nieko gero neduoda. Reikalinga viena tvirta, pajėgi lietuviška organizacija, kuri apimtų visą mūsų tautinį, kultūrinį ir visuomeninį gyvenimą. Reikalinga turėti nors vieną žmogų, kuris visišškai atsidėtų tam reikalui. Siandien Dr-jos reikalai yra užgulę Pirmininko pečius ir jau beveik yra nušmelkę.

Principe, kokia bebūtų lietuviškos organizacijos forma, kaip Dr-jos taip kiekvieno lietuviu yra šventa pareiga ją remti vienokiu ar kitokiu būdu. Į svetimas organizacijas mes galime eiti kaip reprezentantai mūsų tautos ir mūsų tautinių interesų, bet savo tautinius siekimus turime ap-svarstyti ir ugdyti savoje tautinėje organizacijoje.

Kultūrinėje srityje Dr-jos Valdyba mato didelių spragų, bet deja, jas visas užkaišyti bus gana sunku, nes mūsų kultūrinės pajėgos diena iš dienos mažėja ryšium su emigracija. Bet valdyba yra pasišovusi daryti visa kas galima šioje srityje. Jau yra sušarytas branduolis lietuviškai bibliotekai. Visomis Prancūzijos lietuvių jėgomis teks spiesti lietuvišką knygą į krūvą ir padaryti ją prieinamą netik Centru, bet ir provin-cijai. Taip pat reikėtų kaip provincijoje taip čia organizuoti dainos my-lėtojų ratelius nors ir labai mažus, kurie savo lietuviška daina daž-niau ir gyviau gaivintų mamyse tautinius jausmus.

Religinei tautinei ugnelei, kurstyti ir palaikyti Dr-jos Valdyba yra numaciusi visomis išgalėmis remti ir palaikyti mūsų misiją, kurios padėtis čia Prancūzijoje gana sunki. Ryšium su tautiškumo palaikymu mūsų kolonijoje esame numatę cikla paskaitų iš aktualesnių mūsų tautinio gyvenimo epizodų. Beto, čia jungiasi reikalas ir mūsų Dr-jos Biuletenio, kuris numatomas tobulinti ir padaryti periodiniu leidiniu. Jis yra būti-na priemonė, norint įvykių raida pasidalinti bei susijungti visiems bendromis mintinis lietuviškų žodžių posmuose.

Bendrai kalbant apie visuomeninį gyvenimą bei jo organizavimą yra būtinas dalykas didelis susiklausymas ir netik valdybos pastangų, bet ir Dr-jos narių bei visų lietuvių aktingumo. Vienas visuomeninio gy-venimo uždavinių-įjungti kiekvieną lietuvišką širdį į bendrą ratą lai-kantis pastovių lietuviškumo principų. Kaip priemonę tam uždaviniui at-likti Dr-ja numato eilę įvairių švenčių, pobūvių, kurie būtų pravedami tautinių papročių dvasioje. Gal vertėtų pamėginti ruošti suaugusiems lietuviškos šeštadienių valandėlės, kurios daugiau nutęktų savo istori-jos bei tėvynės meilės dvasia. Bandymas su vaikais nepavyko.

Kas liečia šalpą ir savytarpinę pagalbą Dr-ja rūpinosi ir rūpin-sis pirmon galvon. Ryšium su šių dienų gyvenimo kryžiais tenka mums ypa-čiai susirūpinti bedarbės, streikų, ligų atveju pagalbėtikits kitam. Čia Valdyba siūlo ieškoti būdų kaip šitą klausimą konkrečiai pritaikyti gy-venime. Ryškiausia forma gal ir būtų tauponųjų kasų įsteigimas. Šį klau-simą išstudijuoti yra paprašytas CAEN L.S. Dr-jos skyriaus pirm. Z. Kolba.

Šiais metais L.S. Dr-ja, BALFO Centru Amerikoje pavežus sutiko BALFO siunčiamas gėrybes paskirstyti Prancūzijos lietuviams. BALFO gėrybes sudaro laiks nuo laiko atsiunčiami drabužiai, batai bei maisto produk-tai CARE-ai. Dr-jai uždėtas šis darbas yra gana sunkus, bet ryžtamės tai atlikti sąžiningai ir kiek galima teisingai. Tikiu, mums turi būt leng-viau pasidalinti, kaip ten mūsų broliams Amerikoje tas aukas rinkti. Tiesa, L.S. Dr-ja kaip ligi šiol taip ir toliau stengsis gauti ir iš kitų šalpos organizacijų paramos. Motinas laukiančias kūdikio ir toliau steng-simės aprūpinti naujagimio kraiteliais.

Šiuo metu Dr-jos Valdyba numato ypatingą rūpestį ryšium su sene-liais ir ligoniais. Iki šiol mes turėjome gailėstingą seserį, kuri Dr-jos vardu buvo įpareigota lankyti ligonius, bet to permaža. Tuo labiau, kaip žinote į Prancūziją yra atvežta 35 seneliai iš Vokietijos, kurie reikalin-gi lankymo, nes galit išivaizduoti senelio būklę, kuris nesusikalba sve-timam krašte. Valdyba numato daryti žygius per S^c cours Catholique, kad tie lietuviai seneliai būtų patalpinti vienoje vietoje.

Šiandieną mes daugiau negu kitados turime visokių tautinių pareigų Dr-ja ragino ir ragins būti duosniems kada reikalinga moralinė ar materialinė parama mūsų tautos labui. Čia nepamirškime Tautos Fondu, kurio pajė-gumą remkime visa lietuviška energija ir duosnumu.

Gerbiamieji,

Pastarojo meto įvykiai ir jau baigiamas mūsų tremtinių įkurdinimas sudaro naujas sąlygas mūsų Vadovaujančių Organų veiklai ir stato prieš akis naujus uždavinius. Mes dar negalime pasakyti, kokios bus artimiausios Korėjoj prasidėjusio karo pasekos, bet mums aišku, kad tas karas paraus paskutines iliuzijas galimumo taiką išlaikyti, sparčiau brandins konfliktą tarp Rytų ir Vakarų ir naują pasaulinį karą priartins.

Ta įvykių raida mus dar kiekiau įtikina, kad mūsų pokarinės padėties verbūnimas, kurio visą laiką laikėmės ir kuriuo Vlikas ir V. Taryba grindė savo veiklą, yra teisinga. Konfliktas mūsų įsitikinimu artėja ir kartu artėja Lietuvos likimo sprendimas. Bet taip vertinant padėtį, prieš mūsų Vadovaujančius Organus stoja uždavinys jų veiklą kiek tik galima sustiprinti. Mes turime daryti visų pastangų, kad Lietuvos išlaisvinimo ir jos, kaip nepriklausomos valstybės atkūrimo reikalas būtų nuolat gyvas netik mums, bet ir pasaulinei opinijai ir sprendžiamųjų kraštų vyriausybėms. Tai yra vyriausias VLIKo ir V. Tarybos uždavinys, kartu darant visų galimų pastangų stabdyti mūsų kovojančios tautos naikinimą.

Padėtis iš mūsų reikalauja jau dabar suintensyvinotos veiklos, ir kartu mes turime būti pasiruošę, kad mūsų kova, net konfliktui prasidėjus, turės užsitęsti ilgesniam laikui. Bet tokiai veiklai yra reikalingos pastovios ir pakankamos lėšos. Tuo tarpu T. Fondo ištekliai, nežiūrint jų labai taupaus panaudojimo, sparčiai senka. Vienas svarbiausių T. Fondo šaltinių - mūsų tremtis Vokietijoje - beveik visai išsibaigė. Mūsų senoji emigracija ir ypačiai Jungtinėse Amerikos Valstybėse - tiek gausiai rūmūsi mūsų politinę veiklą ir šelpusi mūsų tremtinius, rodo pavargimo žymių. Buvo laukta, kad mūsų tremtiniai, įsikurdinę kituose kraštuose ir pastoviai uždarbiaudami, galės ir norės stipriau paremti T. Fondą. Taip iki šiol nėra. Naujoji mūsų emigracija iki šiol tik sporadiškai paremdavo aukomis T. Fondą mūsų praeities reikšmingųjų įvykių minėjimo progomis.

To neužtenka. Pastoviai veiklai palaikyti T. Fondas yra reikalingas pastovių ir pakankamų lėšų. Tas pastovias lėšas privalome patikrinti mes patys, apleidę Lietuvą jai sunkiausioj valandoj. Mes, atsidūrę laisvuose Vakaruose, esame įpareigoti dėtis visomis mums prieinamomis priemonėmis į mūsų tautos kovą, patikrindami ir materialines tai kovai sąlygas.

VLIK-as ir V. Taryba, sudarydami savo tolimesnės veiklos planą, sudarė ir finansinį planą tai veiklai patikrinti reikalingas lėšas. Planas įjungia į Vad. Organų veiklos finansavimą visas mūsų emigracijos kolonijas, kiekvienai jų nustatydamas ir metinio įnašo į T. Fondą dydį. Kad įnašai būtų pastovūs ir pakankami, kiekvienas lietuvis emigrantas, ir pirmoj eilėj naujai įsikurdinę, bet tikpastoviai dirbą, įpareigojami savanoriškai apsidėt pastovių mokesčiu Lietuvos laisvinimo reikalui. Mes delto prašome mūsų emigracijos vadovaujančius organus vietose neatidėliojant nutarti pastovaus mokesčio mokėjimą Lietuvos laisvinimo reikalui ir taip pat neatidėliojant pradėti pastovų lėšų mobilizavimą. Ta prievolė yra dedama visoms mūsų kolonijoms ir del to mes manome, kad ji nebus sunki pakelti.

Lietuvių kolonija Prancūzijoje yra nėskaitylinga ir daugumos uždarbiavimo sąlygos nėra geros. Bet lietuviai Prancūzijoje iki šiol visuomet buvo jautrūs mūsų kovojančios tautos vargams ir pakviesti visuomet mokėjo duosniau ir nuoširdžiau savo aukomis paremti T. Fondą, kaip kitos, patogesnėse sąlygose gyvenančios mūsų emigracijos kolonijos. Mes norime tikėti, kad to gražaus pasiryžimo Jūs nestigsite ir ateityje. Del to mes prašome lietuvius Prancūzijoje, jei tik dabartinis Jūsų skaičius žymiai nemažėtų patikrinti metams T. Fondui pastovų įnašą 30.-35.000fr. sumoj. Šių metų antrajam pusmečiui mes laukiame iš lietuvių Prancūzijoje 15.000fr.. Kartu mes norime Tamstas įspėti, kad T. Fondo Valdyba rezervuoja sau teisę kasmet pravesti visose lietuvių kolonijose vieną

aukų vajú papildomai parenti T.Fondą ir būtent, minint vasario 16-tąją. Šis raštas yra adresuojamas PLB Apylinkės Krašto Valdybai. Jei Prancūzijoje dar nebūtų pradėję veikti PLB organai, mes prašome lėšų mobilizavimą T.Fondui pradėti neatišėliojant, bendrai reikalą sutarus tarp atskirų lietuvių Prancūzijoje susigrupavimų.

Brangūs Tautiečiai, reikalo svarbumas, dėl kurio mes Jus kalbiname, yra Jums tiek pat gerai suprantamas, kaip ir mums. Tikėdami, kad Jums nebus sunku pakelti ir ši mūsų kovojančios Tėvynės Jums dėlama privolė, mes Jus nuoširdžiai sveikiname ir laukiame Jūsų greito ir teigiamo atsakymo.

/pas/ parašas
Prel.M.Krupavičius

VLIKO ir V.Tarybos

Pirmininkas.

/pas/ parašas
Prof.J.Kaminskas

T.Fondo Valdytojas

KELETAS INFORMACIJŲ APIE EMIGRACIJĄ Į AUSTRALIJĄ, KANADĄ IR J.A.V.

/Santrauka informacijų, kurias Dr. S. BAČKIS patieke L.S. Dr-jos Prancūzijoje š.m. spalio 22 d. suvažiavime-susirinkime/.

Į AUSTRALIJĄ: emigracija į Australiją dabar yra galima šitokiomis sąlygomis:

1. reikia pasirašyti darbo sutartį dviem metams ir reikės dirbti ten ir tą darbą, kurį Australijos Vyr. nurodys. Moterys be vaikų taip pat turi sutartį pasirašyti. Po dviejų metų-visiška darbovietės ir darbo pasirinkimo laisvė. Vyrai gali gauti atlyginimo savaitei nuo 8-10 svarų/australiškų, kurių vertė vieno-maždaug 800 fr.fr./, kada protingai gyvenant galima į savaitę pragyventi už 3 1/2 svaro.
2. priimami viengungiai nuo 25 ligi 35 metų; vyrai nori prieš išvažiavimą apsivesti-turi apsivesti prieš įsirašydami į I.R.O. emigracijos į Australiją reikalą: kitaip jie rizikuoja tuo, kad jų žmonos negalės pasinaudoti emigracijos į Australiją lengvatomis, jei jie apsives po įsirašymo emigruoti į Australiją; vedę vyrai be vaikų gali emigruoti nors ir būtų senesni negu 35 metų, būtent-ligi 45 metų; moterys vedusios be vaikų-ligi 40 metų; vedę su vaikais/ne daugiau dviejų vaikų/ ligi 50 metų/ir vyrai ir moterys/;
3. Pradžioje šeimos turės atskirai gyventi, kol vyrai susiranda butą;
4. Nori emigruoti į Australiją-turi kreiptis į I.R.O., nurodyti, kad nori į Australiją emigruoti ir pažymėti, ar turi, ar ne Landing Permit, bei nurodyti šeimos sudėtį bei padėtį. /Ta proga pažymėtina, kad kelionę į Australiją IRO apmokės tik asmenims, kurie pasirašys dviem metams sutartį dirbti. Asmens, kurie turi Landing Permit-jei norės IRO lėšomis išvykti-tas Landing Permit bus iš jų paimtas.
5. IRO tik į tas kandidatūras emigruoti į Australiją atsižvelgia, t.y. į tuos asmenų, kurie turi teisę į IRO paramą emigruojant.
6. I.R.O. adresas-7, rue Copernic, 7, Paris/16/.

Į KANADĄ: į čia emigracija yra dabar lengvinama.

1. Lengviausiai gali emigruoti asmens, kurie turi giminių, ar draugų Kanadoje, kurie susinteresuotiems emigracija parūpina iš Kanados Imigracijos Dep-to leidimą imigruoti. Norintieji tuo keliu pasinaudoti-turi kreiptis į savo gimines, bei draugus, jei jų turi;
2. Asmens neturi nei giminių, nei draugų Kanadoje-gali taip pat emigruoti į Kanadą ir jie tiesiai gali kreiptis į Kanados Konsulatą Paryžiuje. būtent: Section de Visas, 38, av. de l'Opéra, 38, PARIS/lér/.

Gali gauti leidimus kanadon įvažiuoti asmens-a/.geros sveikatos,b/.ge-
-ro patikimumo,c/.galį apsimokėti kolionę/iš IRQ,ar patys/,d/.asmens
-turi tokią specialybę,kuri duoda daug šansų greit darbą susirasti/tech-
-nikai,amatininkai,žemės ūkio darbininkai etc./.Vyrai priimami ligi 45m.
-moterys /tarnaičių darbams/ ligi 35 metų/pažymėtina,kad asmenims,kurie
minimi 1 p.nėra jokios amžiaus ribos/.
Formalumų sutvarkymas užtrunka,jei kandidatas yra "pageidautinas"/t.y
priimtinas/ligi 2-3 mėnesių.

I JUNGTINĖS AMERIKOS VALSTYBĖS: emigracija yra palengvinta pagal DP įsta-
tymą,nes šis įstatymas taikomas ir Prancūzijoje asmenims,turintiems DP
teises.

- 1.gauta tikrų žinių,kad pagal Lietuvos kvotą šiemet gaus visas visi as-
mens,kurie buvo į JAV Konsulatą įsirašę ligi 47.10.1 d.
- 2.Pagal DP emigracijos įstatymo nuostatus Prancūzijoje gyveną lietuviai
galės emigruoti:
a/.jei yra aplėidę Lietuvą dėl karo priežasčių tarp 39.9.1 d.-49.I.1 d.
b/.jei yra patekę Prancūzijon prieš 49.I.1 d./asmens gyvenę prieš tą
datą kitur-turi kreiptis į JAV konsulatą to krašto,kur prieš tą datą
gyveno/;
c/.jei turi DP teises,t.y.jei yra IRO globoje ir jei negali grįžti į
tėvynę dėl rasinių,religinių bei politinių motyvų;
d/.jei Prancūzijoje nėra galutinai įsikūrę,t.y.jei čia įsikurti sutinka
sunkumų ir jei atitinka JAV imigracijos įstatymų reikalavimus,kiek tai
liečia sąlygas,kuriomis kiekvienas svetimšalis gali imigruoti į JAV.
- 3.Asmens,kurie turi DP statusą ir yra įsirašę į JAV konsulatą po 47.10.1 d.
gali turėti vilčių,jog jie gaus anksčiau visas,negu kad jie būtų gavę
paprasčia Lietuvos kvotos eilę,t.y.be DP įstatymo pritaikymo;
- 4.asmens turi DP statusą ir kurie dar nėra įsirašę į JAV konsulatą-gali
įsirašyti ir patartina tuojau įsirašyti,bet nereikia tikėtis,kad tuojau
galės emigruoti ir vizą gauti.Gali tekti palaukti keletą metų.Bet tokie
asmens turi daug šansų,kad greičiau galės emigruoti,negu būtų reikėję
laukti pagal Lietuvos kvotą.
- 5.DP emigracijos įstatymas bus taikomas ligi 1954.6.30 d.t.y.emigracinėms
DP byloms eiga bus duodama ligi tos datos.
- 6.atliktini formalumai,norintiems į JAV emigruoti:a/.reikia įsirašyti
į JAV Konsulatą ir užpildyti bendrą įsirašymo blanką,b/.reikia dar pa-
pildomai užpildyti DP skirtą blanką,c/.reikia pristatyti arba buto ir
darbo garantiją,arba Affidavit of Support/pateikiant šias informacijas
JAV Konsulatas Paryžiuje dar neturėję galutinių instrukcij šiuo reika-
l/,d/.tvarkant bylą kiekvienam emigruojančiam į JAV teks dar pristatyti
šiuos dokumentus:gimimo,vedybų,skirybų,karinės padėties bei casier ju-
diciaire /kad teismo nebaustas/pažymėjimus-po du egz.kiekvieno pažymėjim-
mo,bei užsienio pasą,arba titre de voyage.
- 7.Organizacijos įgalintos pagal DP įstatymą išduoti darbo ir buto garan-
tijas yra šios:N.C.W.C. ir Int.Rescue Committee,su kuriomis BALF-as
bendradarbiauja.Tai turėtina galvoje asmenims,kurie neturi nei giminių
nei draugų,kurie galėtų jiems reikalingas darbo ir buto garantijas pa-
rūpinti.
- 8.Asmens turi DP teises ir jau įsirašę,bet dar neužpildę specialių DP
skirtų blankų-turi tuojau paprašyti ir užpildyti tas blankas.
- 9.nors lietuvių tarpe nėra asmenų,kurie būtų buvę Baltiečių Waffen SS
daliniuose,bet informacijos pilnumo dėliai pažymėtina,kad JAV atitinka-
mos įstaigos šiuo reikalu yra priėję šios išvados:"Baltiečių Waffen
SS Daliniai,skaitytini savo tikslais,ideologija,veikla ir narių kvali-
fikacijomis buvę atskiri ir skirtingi nuo vokiškųjų SS dalinių ir to-
dėl DP Komisija jų nelaiko buvus Jungtinių Valstybių Vyriausybės prie-
šais DP įstatymo 13-jo straipsnio,keip pakeista,prasme".Bet DP Komisi-
ja pestebi-kiekvieno tokio legijoniaus prašymas bus individualiai svars-
tomas.

-11-

10. Remiantis š.m. lapkričio 2 d. USIS biuletenio 1194 Nr. priduriama, kad naujai priimtas JAV Vidaus Saugumo įstatymas netaikomas asmenims, turintiems DP statusą. Tas saugumo įstatymas, kaip žinoma, nustato, jog į JAV negalės emigruoti asmens, kurie priklausė fašistų, nacių bei ispanų falangistų partijoms, ar už jų ideologiją varė propagandą. Kadangi Lietuvoje tokių partijų nebuvo, tad reikia tikėtis, jog lietuvių šis saugumo įstatymas nepalies.
11. JAV Konsulato adresas yra: Ambassade des Etats-Unis d'Amérique, Section de Visas, 3, rue Boissy d'Anglas, PARIS/8/.

I. R. O. PARAMA EMIGRUOJANT.

1. I. R. O. adresas, kaip jau minėta, yra 7, rue Copernic, 7, PARIS/16/.
 2. I. R. O. veiks greičiausiai ligi 1951 metų rudens, nors dar I. R. O. Delegacija pateikiant šias informacijas neturėjo oficialaus pranešimo.
 3. Ligi šiol paramą emigruojant iš I. R. O. tegalėjo gauti asmens, kurie buvo įsirašę ligi 49.8.31 d. Dabar kai kuriems pabėgeliams įsirašiusiems po tos datos ligi 50.10.15 d. bus teikiama I. R. O. parama emigruojant.
 4. I. R. O. visus paramos prašymus emigracijos išlaidų apmokėjimo srityje sprendžia individualiai ir individualiai reikia į I. R. O. tuo reikalu kreiptis. Kas jau turi iš I. R. O. raštą, jog kelionė jiems bus apmokėta-gali būti tikri, jog tikrai kelionės išlaidos jiems bus apmokamos. Asmens, kurie dar nėra prašymų pateikę emigracijos išlaidų apmokėjimo reikalu-turėtų tokius prašymus pateikti kiek galima greičiau. I. R. O. atsakymus duoda individualiai.
 5. I. R. O. apmoka kelionę į visus kraštus asmenims, kurie yra I. R. O. globoje ir kurie nėra galutinai Prancūzijoje įsikūrę.
 6. I. R. O. atsisako emigracijos reikalu paremti tais atvejais, jei asmuo, kuriam parama teikiama atsisako vyksti tokiu laivu ir laiku, kurį jam I. R. O. nurodo.
- Paryžius, 1950.11.3 d. /informacijos buvo pateiktos 50.10.22 d./

ŠALPA ir MES.

/Pr. Dulevičius/

Raudonojo Teroro gresmei besiantinant tūkstančiai lietuvių pasitraukė iš Tėvynės ir rado sau prieglobstį įvairiuose laisvės kraštuose. Vienur didesniais, kitur mažesniais būreliais susispietę jie lygiai dalinasi sunkaus gyvenimo rūpesčiais, kaip ir giedresnių dienų džiaugsmams; visada būdami stiprūs dvasioje, nenustoją vilties grįžti į išlaisvintą Lietuvą. O tai laisvei atgauti, reikiamai valandai išmušus, mes tvirtai tikime, kad ne vienas iš mūsų nepagailės ir kraujo auką sudėti. Broliai tėvynėje kryžiaus kančias kenčia, žūsta josios laisvę gindami. Puvalstybinas banditizmas sistematingai naikina mūsų brolius. Iš krašto liūdno žinios, - apie trečdalis mūsų tautiečių išžudyta, ar išvežta Sibiro kančioms. Gyvenimas svetur ir vargo dalia; ne vienam iš mūsų tenka pakęsti ir šaltį ir alkį. Ištiktas nelaimės ar pakirstas ligos ar šiaip padaręs pakankamai ilgą šią žemišką kelionę - ne vienas jau pasitraukė amžiams ir iš mūsų tarpo.

Turėdami šiuos faktus prieš akis, mes turime rimtai susirūpinti kiekvieno tautiečio gyvybiniu išsilaikymu. Tėvynės laisvei atgauti ir jos padarytoms žaizdoms gydyti mums yra brangus kiekvienas lietuvis. - Mūs bočių patarlė sakydavo: pasidalink džiaugsmu - tau dvigubas džiaugsmas, pasidalink vargu - tau pusė vargo. Patarlės turinys - gražaus kaimyninio sugyvenimo pavyzdys. Siandien to maža, Vargo ištikta tautietį - maža tik

paguosti. Reikia jam ištiesti tikrai realią pagalbą ranką. Ir aukščiausiojo tikslo - Tautos išlaikymo motyvais ši reali pagalba ranka reikalingajam inešdideli įnašą tėvynės vadavimo darbe.

Nuoširdžiausią ir turtingiausią pagalbą ranką, tiek kovoje dėl Lietuvos Nepriklausomybės, tiek dabar dėl krašto laisvės atgavimo, - tiesė ir tiesia broliai Amerikos lietuviai. Jie visu rimtumu yra supratę savo tautiečių išlaikymo reikšmę ir kartu parodę didelę Tėvynės meilę. Už jų gerą širdį ir duosnią ranką mes esame ir visada būsime dėkingi. Nors, deja, mums dažnai trūksta geros valios šiai nuoširdžiai padėkai išreikšti.

Laikas bėga. Daugumas pajėgesniųjų geriau, ar blogiau įsitaisę vietoje, ar išemigravę į geresnio uždarbio kraštus apsirūpina save ir savo artimuosius. Bet tarpe daugelio dar lietuvių atsiranda vis naujų gyvenimo aukų. Nelaimė, liga ar nedarbas ne vieną tautietį laiks nuo laiko įstumia į vargingą būklę. Nuolatinio šelpimo iš už jūrių marių neturime tikėtis. Šiais atvejais turime susiorganizuoti tarpusavio paramą. Maža pašalpa, ar laikina paskola dažnai ne vienam pagelbsti išlysti iš vargo ir bėdos. Pirmojo Prancūzijos lietuvių suvažiavimo proga iškelta mintis organizuoti tarpusavę savišalpos kasą yra girtinas ir būtinas dalykas. Einant prie visuomeninio gyvenimo persitvarkymo - steigiant Pasaulio Lietuvių Bendruomenės skyrių gyvenamam krašte, - tokia Savišalpos kasa tikrai būtų realus šalpos organas, besirūpinąs visais pašalpos ar paramos reikalingais bendruomenės nariais.

Pats šalpos darbas Prancūzijoje galima atžymėti keliais etapais. Pirmieji šalpos rūpesčiai ir patys sunkiausi teko pakelti besikuriančiam L.S. Dr-jai ir senajai lietuvių kolonijai, talkininkaujant Dr. Bačkiui. Tuo tikslu prie Draugijos veikė speciali šalpos Komisija, kurią sudarė: pirm O. Bačkienė ir nariai: Kun. Reičiūnas, dailn. P. Kiaulėnas ir M. Juškevičius. 1945. I. ldy buvo sudaryta BALFO Komisija iš įgaliotinio Dr. S. Bačkio, prof. Baltrušaičio ir J. Deksnio. 1946m. sausio 18d. buvo išrinktas BALFO Komitetas, pirmininkaujamas Dr. A. Kučo, vėliau Pr. Dulevičiaus, - šalpos darbą tęsė iki 1950m. pradžios. Daugiausia darbo turėta beskirstant tarp pabėgėlių gautas iš BALFO gerybes, kada L.S. Dr-ja skirstydavo šalpos reikalams gautas gerybes iš kitų šaltinių. Piniginės BALFO pašalpos nuolat nežėjusios galutinai nutrūko.

Nuo 1950 metų pradžios laiks nuo laiko gaunamų BALFO gerybių paskirstymu, BALFO Centro sutikimu ir įgaliotinio pavedimu, ėmė rūpintis L.S. Dr-jos Valdyba, kiekvienu atveju pasiūlydama visuotiniame Dr-jos sus-me išsirinkti tam reikalui komisiją. Tiek BALFO įgaliotiniui, tiek L.S. Dr-jos Valdybai uoliai talkininkauja Lietuvių Katalikų Misija Prancūzijoje, Lietuvių Sąjunga Strasburge bei L.S. Dr-jos Prancūzijoje skyriai ir vietos komisijos bei lietuvių komitetai.

Nors dabartiniu metu L.S. Dr-jos piniginiai ištekliai yra gana menki - surinktos aukos ir naų mokesčiai, bet ir šių sumų Dr-jos Valdyba yra ne vieną sušelpusi ar paskola reikalingą parėmusi. Ypatingas dėmesys buvo atkreiptas į mūsų pasiliosavusius legionierius, kurie visi vienokia ar kitokia forma buvo parenti. Be efektyvės pinigais ar BALFO gėrybėmis duodamomis pašalpomis Dr-jos Valdybai teko ir tenka rūpintis dar ir visais kitais Dr-jos narių reikalais. Vienam tenka tarpininkauti - intervenuoti prieš vietos įstaigas - ligos, bederbės ar emigracijos reikalui; kitam išduoti reikiamą pažymėjimą, o trečią kartais ir geras patarimas nuveda į tinkamą kelią.

Tautiniais sumetimais ir labdaros tikslu ne kartą D - jos Valdyba ėmėsi iniciatyvos kūčių, Velykų bendro stalo, gegužynių ar bendrų pobūvių parengimo.

Be BALFO iš stambesniųjų šalpos šaltinių tektų paminėti IRO/kelionės, ligos atveju/, Tarptautinis Raud. Kryžius, Secours Catholique, N.C.V.C ir kitos organizacijos bei įstaigos, kurios šelpimo darbe mums yra daug

padėjusios. Tuo tarpu Prancūzijos lietuvių tarpe yra apie 77 asmenis, kurių yra reikalingi nuolatinės paramos, tai seneliai, ligoniai, invalidai. Jų likimas yra skurdus ir liūdnas, o mūsų visų visuomeninė pareiga jų neužmiršti ir nepalikti be globos. Dr-jos skyriai, komisijos ir vietos lietuvių komitetai yra prašomi tiksliai informuoti Dr-jos Valdybą apie būtinos pašalpos reikalinguosius ir reikšti savo pageidavimus. BALF'o Igaliojimas ir Dr-jos Valdyba daro visus žygius, kad palaikytų ryšius ir sustiprintų santykius su visomis Tarptautinėmis šalpos organizacijomis.

Per šiuos kelis pokarinius metus daug išdalinta BALF'o gerybių ir ne maža brolių amerikiečių suaukoto pinigų.

Tautiniu, visuomeniniu ir žmoniškumo požiūriais BALF'as ir L.Š. Dr-ja Prancūzijoje per šalpa yra atlikę didelį darbą. Dirbdami tik iš pasišventimo jie paaukoję daug laiko ir energijos. Nemaža buvo darbo ir vargo besirūpinant, kad gautosios gerybės pasiektų plačiai išsisklaidžiusius po Prancūziją lietuvius. Skaitykime, kad čia jų buvo pareiga. Padėką palikim tiems geraširdžiams aukotojams, bet neužmirškim padėkoti, nes nedėkingumas nėra lietuviško būdo savybė.

////////////////////

LAPKRIČIO 23 MININT

Pulk. J. Lanskoronskis

Pirmąjį kartą praradusi valstybinį savarankiškumą lietuvių tauta paskendo gludžio nakties tamsoje. Svetimų vergovėje pamažu nyko valstybės idėja, dilo jos tradicijos, o vadovaujantiems sluogsniams nutautėjant silpnėjo ir tautinė sąmonė. Vis jau ji visiškai neužgęso ir drauge su kalba išliko gyva liaudies gelmėse.

Žinome kaip įvairių veiksmų veikiama ir iš atbudusios liaudies tarpo kilusių naujų šviesuolių kartos nuolat kurstoma vos tebe mirganti tautos sąmonės kibirkštėlė ilgai neišsivedė į didžiulę liepsną apėmusią visą lietuvių žemę. Toji nauja viršluominė tautos sąmonė brendė ilgai nuolatinė kovų kančioje, varge, ašarose ir kraujo aukose. Sukilimais prarastos laisvės atgauti nepavyko. Rusų valdžia kartu su politine laisve ryžosi išrauti ir visus lietuvių tautinės asmenybės želmenis. Panaudodama įvairias griežčiausias rusinimo priemones ji spaudė kraštą be jokio pasigailėjimo, bet galutinėje pasekoje niekas nebegalėjo sustabdyti atbudusio ir už tautos gyvybę kovojusio tautiškojo sąjudžio. Kada pirmojo pasaulinio karo palaužti sugriuvo mūsų pavergėjai, lietuvių tauta jau buvo pilnai subrendusi pati savo likimui lemti ir pasiskelbė atstatanti nepriklausomą valstybę. Deja. Vienas dalykas yra pasiskelbti, kitas dalykas tapti. Kas buvo tuometinė Lietuva. - Karo apdegintas ir apnaikintas kovų laukas, ekonomiškai suardytas ir okupantų nuolat plėšiamas ir be atodairos alinamas kraštas. Visa kas tiko maistui, javai ir gyvuliai iš žmonių atimami, miškai kertami ir gabenami kitur, atlikę be šeiminkų ūkiai prievartai eksploatuojami, visokiomis prievolėmis kamuojami ir bausmėmis už vokiečių įsakymų neįvykdymą varginami beteisiai kaimo žmonės jautėsi neišreiškiamai sunkioj vergijoje. Tiek kaimo tiek miesto jaunimas buvo suimamas ir naudojamas prievartos darbams. Daug inteligentų už slaptą atsišaukimų platinimą buvo ištremti arba susodinti į kalėjimus. Vokiečių okupacinė karo administracija griežtai prislėgusi kraštą išspradžių neleido pasireikšti jokiai politiniam bei visuomeniniam darbui. Vėliau, karą nors ir pralaimėjusi vokiečių kariuomenė ilgai dar tebebuvo Lietuvoje ir tebe laikė vedžias savo rankose. Jos tarpe kilo nesklaidumų ir riaušių: rūsų pavyzdį pasekant vienur - kitur įvyko kareivių maištai, susidarė jų tarybos laikinai pėmusios vietos okupacinę

valdžią į savo rankas, kitur vėl savarankiškai veikė atskirų dalinių štabas, bet visur pradėjo siausti niekur negirdėtas dezertirų ir padugnių banditizmas su kuriuo kovoti buvo bejėgiai ir išlikę drausmingi vokiečių kariuomenės daliniai. Krašte ypač miestuose, rusų pavyžėžiu pradėjo organizuotis ir komunistai. Vietiniai lenkai kvietė savuosius užimti Lietuvą. Nebuvo netik jokio bendros administracijos prietaiso, bet ir paprastos savivaldybės organus reikėjo naujai kurti. Toks yra labai paviršutiniškai suglaudus tuometinės Lietuvos vaizdas, tokioj politinėj aplinkumoj mūsų vals tybės vyrai paskelbė Nepriklausomybės aktą.

Pradėdama veikti naujoji vyriausybė net savo pačios saugumui patikrinti neturėjo jokios ginkluotos jėgos. Norėdama bent kiek apsisivalyti nuo banditizmo ir apsisaugoti nuo vidujinės netvarkos valdžia ėmėsi kurti miliciją ir policiją, bet greitai įvykių buvo pralenkta. Galvodama, kad mažos tautelės niekas nepuls, Vyriausybė manėsi esanti kariuomenės nereikalinga nes sienoms saugoti pakaksia vienos milicijos, daug svarbiau esą, kad mus pripažintų užsienis. Propagandai suaktyvinti ir diplomatinei akcijai sustiprinti dalis ministrų su ministru pirmininku p. Voldemaru prišaky išvyko į užsienius. Tuo tarpu vokiečių daliniams iš Lietuvos pradėjus trauktis jų įkandin veržėsi Rusijos komunistai. 1918 m. gale ji artėjo prie Vilniaus ir veikiai jai pateko visi Lietuvos rytai. Padėtis buvo tragiška. Dar nieko nenuveikusi Vyriausybė iš Vilniaus pabėgo. Susidarė kita su p. Šležiavičium prišaky. Naujoji Vyriausybė suprato, kad be kariuomenės nebus savarankios Lietuvos ir nieko nelaukdami ėmėsi tą kariuomenę organizuoti. Tam darbui atsirado ir patyrusių žmonių iš lietuvių karininkų tarpo grįžusių iš Rusijos. Jau kilus revoliucijai Rusijoje lietuviai, kitų tautų pavyžėžiu, buvo bepradėdą organizuoti savos kariuomenės dalinius. Jau lietuvių batalionų buvo Vitebske, Smolenske, Ukrainoje, Sibire, jau buvo sudaryta lietuvių karių Sąjunga su Centro Valdyba Petrapily, jau buvo išdirbami planai kaip tuos dalinius sutraukti į Lietuvą, tačiau veikiai valdžią paėmę bolševikai lietuvių batalionus išsklaidė. Tie jau įgiję patyrimo karininkai stėjo organizuoti pulkus ir Lietuvoje. Savarankiškesni gavo uždavinį pasklisti po kraštą ir organizuoti partizanų būrius iš kurių vėliau išsirutuliojo kariuomenės vienetai.

1918m. lapkričio 23d. išleistas pirmas kariuomenės organizavimo reikalavimas skelbiamas piliečių šaukimą į savanorių pulkus. Tą dieną laikoma kariuomenės organizavimo pradžia, bet tą dieną galima laikyti ir faktinos Nepriklausomybės pradžia, nes tik nuo tos dienos savarankiškumo sapnas nustojo būti sapnu: į vyriausybės šauksmą atsiliepė tūkstančių tūkstančiai savanorių. Lietuva entuziazme naujam gyvenimui pagauta išėjo į žygį savo likimo kitaip pasukti ir kraujo aukomis prarastą laisvę atpirkti, ir stėjo į kovą ir kovojo visi kaip kas mokėdamas ir kuo galėdamas. Ir buvo vienas ištisinis vidaus ir išorės frontas: viduje sodžiai, kaimai, miesteliai savarankiškai valėsi nuo banditų, nuo tautos kamieną apsėdusių svetimų vėždžių, nuo iš kitur atneštų puvėsių, o suburtas į batalionus jaunimas išėjo vyti laukan ginkluotas atėjūnų gaujas. Trumpam rašinėly neįmanoma kad ir labai trumpai suglausti mūsų kariuomenės žygių Kovoms prasidedant bolševikai jau buvo užėmę netik Vilnių, bet 1919 m. pradžioj jie jau buvo užėmę Šiaulius, pasiėkę Kedainius, Telšius, artinosi prie Alytaus ir Kauno. Mūsų dalinių pirmos aukos ir pirmi laimėjimai prie Kedainių, prie Alytaus, Jezno, Butrimonių ir kitur padaršino jaunutę besikuriančią kariuomenę ir įkvėpė jai ir kartu visai tautai pasitikėjimą savomis jėgomis ir dar didesnę ryžtumą ištesėti. Ir ištesėjo: išvarė rusus - bolševikus, išvarė ir apvalė kraštą nuo vokiečių kariuomenės likučių, apgynė nuo paeidusių jį prisijungti kaimynų lenkų. Per kančias ir aukas, jaunuolių gyvybėmis skindamos sau keliąėjo mūsų kariuomenės dalys nuo laimėjimo prie laimėjimo savo vėliavose įrašydamos tautai vis naujus krauju pramirkusius istorijos lapus.

Kai metam žvilgsnį atgal į mūsų dar taip netolimą praeitį ir kai pasididžiuodami sumetam ką mes kaip tauta esame nuveikę ir ką įvairiose socialinio gyvenimo srityse esame pasiekę per tuos 20 metų nepriklausomo gyvenimo, drąsiai galime teigti: nebūtų buvus 23 lapkričio, nebūtų buvus kariuomenė, nebūtų buvę ir tų 20 metų Bepriklausomos Lietuvos. Nebūtų mūsų mokyklų ir universitetų, mūsų senoji kalba nebūtų pražydusi civilizacijos kalba. Nebūtų mūsų muziejų, teatrų, mūsų meno šventovių. Mūsų rašytojai ir poetai nebūtų prabilę į mus ir į pasaulį. Mus beužmirštąs pasa ulis būtų mus užmiršti baigęs. Mūsų gyvenimas būtų buvęs skurdus, svetimiems bedirbant. Jei šiandieną, kad ir vėl pavergtos mūsų tėvynės vardą visas pasaulis žino ir mus užjaučia, jei turime socialinio, visuomeninio ir politinio gyvenimo patirtį, jei turime profesorius, gydytojus, inžinierius, įvairius amatininkų kadrus, jei pasiliegame subrendę ir susipratę už mūsų pavergtas teises kovoti ir įsitikinę kad toje kovoje mūsų byla laimėsime - tai todėl, kad mūsų kariuomenės užuovėjoje turėjome tuos 20 metų Nepriklausomos Lietuvos, kada tuos turtus susikrovėme. Tą lobį kraunant kiekvienas kovų dalyvis, kiekvienas bent vieną žygdarbį kautynių lauke atlikęs, kiekvienas bent kraujo lašą praliejęs, sužeistas ar sveikatos nustojęs, kiekvienas vyčio kryžiumi papuoštas yra padaręs nematuojamo dydžio įnašą, didesnę už bet kurį žodį, didesnę už bet kurį kitą darbą. Lietuvoje mūsų dėkinga tauta savo sūnų kančią ir kraują už Laisvę 23 lapkričio gerbdavo nusilenkdama ir malda sudėdama prie Nežinomojo Kareivio Kapo. Mintyse tai kas met darome ir mes tremties žmonės. Bendra Tautos sąmonę bręsta kovoje, ji minta praeities prisiminimais ir didžiais pavyzdžiais. Mūsų kariuomenės pavyzdžius sekama mūsų tauta kovoja ir kraujas teka. Mes tautos maža nuotrupa būkime jos verti. Tokį įžadą sau duckime 23 lapkričio.

LIETUVIŲ ŠALPOS DRAUGIJOS KRONIKA.

Inžinieriaus STASAIČIO Mulhouse L.Š.Dr-jos Skyriaus Pirmininke suvažiavime daryto pranešimo ištrauka.

Lietuvių Šalpos Dr-jos MULHOUSE Skyrius /pradžioje PLB apylinkė/ įsisteigė 1949 m. spalio 2d.

Nuo įsikūrimo dienos visuotinių susirinkimų buvo sukviesta 4.

Paminėjimų suruošta 3 :1/Mirusiųjų paminėjimas 1 lapkr. 1949m.

Thanne prie karo metu žuvusiojo lietuvio A.A. Augustino Krikščiuono kape: padėtas vainikas ir pagaminta graži paminklinė lenta, kuri įtvirtinta prie

2/Vasarie 16 dienos minėjimas suruoštas Mulhouse

3/Birželio 14 dienos minėjimas suruoštas Mulhouse ir tos skausmo dienos paminėjimo proga buvo paaukotos gedulingos pamaldos St. Fridolin bažnyčioje, tos parapijos Klebonas Stoll teikėsi pats atlaikyti pamaldas asistuojant abiems vikarėms. Pamaldose dalyvavo visi arčiau gyveną lietuviai.

Valdybos posėdžių padaryta 11. Skyriaus kasoje yra 4965fr. Vienas iš reikšmingesnių darbų -tai grįžtančių iš kariuomenės lietuvių legionierių įkurdinimas. Iki šiol nuo pavasario įkurdinta 10 asmenų. Visiems surastas darbas ir butai. Turiu pažymėti, kad į Mulhouse daugumoje atvyko asmenys be jokių resursų. Kai kurie iš atvykstančių teko priglauti lietuvių šeimose ir išlaikyti net mėnesiais, kol susitaurė pinigų, kad galėtų savarankiškai pradėti gyventi. Šiuo metu visi jau gyvena savarankiškai ir savo

padėtimi yra patenkinti. Ryšium su įkurdinimu, teko nuolatinį kontaktą palaikyti su vietinėmis administracinėmis įstaigomis ir jose Valdyba išsigijo atitinkamą respektą. Dauguma atvykstančiųjų buvo su iškraipytomis pavardėmis, pakeistomis pilietybėmis ir gimimo vietomis. Kadangi atvykstantieji kariai dažniausia neturi jokių dokumentų, vietinės įstaigos pasitenkina Skyriaus išduodamais paliūdiėjimais ir taip be didelių sunkumų iš netikrų bulgarų, rumunų, lenkų vėl tampa grinakraujais lietuviais.

Neužmirštama ir propaganda. Su visu intensyvumu platinama brošiūra "La Situation de l'Eglise Catholique en Lithuanie" ir kita informacinė medžiaga. Šiuo metu ruošiamasi paminėti 5 metų Service Social sukaktį - tam tikslui ruošiamas nedidelė dovanėlė Skyriaus Vedėjui. - Lietuvaitė prie lietuviško kryžiaus. Lietuvaitę pagaminos moterys, o kryžių drožinėja vyrai. Socialinis Skyrius yra be galo daug padėjęs lietuviams, to skyriaus pagalba buvo ištraukti lietuviai iš silpnai apmokamų darboviečių, pervesti iš žemės ūkio darbininko kategorijos į industrijos, parūpinti butai ir t.t.

Skyriaus ateities darbai: Numatoma perkelti a.a.A.K. kūną į kitą vietą, kur miesto V-ba sutiks leisti pastatyti paminklą, kuriam jau yra sudarytas projektas ir jau turima dalis medžiagos.

Taip pat užsibrėžta suorganizuoti lietuviškas pamaldas, jei nepavyks susitarti su artimiausiuoju lietuviu kunigu; tikimasi parsikviesti iš užsienio t.y. iš Šveicarijos, nes Paryžių pasiekti dėl tolumo neįmanoma.

Stengiamasi platinti lietuviškąją spaudą, taip kad kiekviena š ima bent vieną lietuvišką laikraštį turėtų.

Ruošiama biblioteka, kuriai jau daug tomų turima. Ruošiamasi ir šiais metais Thanne prie mirusiojo lietuvių kapo paminėti visus lietuvius mirusius.

/Atsiprašome, kad dėl vietos stokos nebegalėjome įdėti viso pranešimo ištisai/

L.Š.Dr-jos CAEN skyriaus Pirmininko dailn.Z.KOLBOS pranešimas
1950.X.22d.

L.Š.Dr-jos CAEN skyrius įsikūrė 1949m. spalio mėn. 2d. ir pradėjo veikti tais pačiais metais spalio 23d. Šis skyrius užregistruotas CALVADOS D-to Prefektūroje CAEN t.p.m. lapkričio 4d. ir veikia pagal žodinį leidimą. /Su džiaugsmu turim pridurti, kad pagal Pirmininko paskutinį raštą jau oficialus leidimas raštu yra gautas. Red./

I. Statistinės žinios.

1. Lietuvių skaičius: a/ Šiam skyriui priklauso 27 nariai/jų tarpe 15 vyrų ir 12 moterų/, 2 rėmėjai, 24 vaikai. Viso: 53 asm.

b/ Šiam skyriui priklausė: 1 narys grįžo į Vokietiją
1 narys pašalintas, 1 narys suspenduotas, 1 rėmėja pašalinta.

c/ Šiam skyriui nepriklauso: Zajauskas, /Caen/, Grigaitis Pranas /Dives s/m. ir Jankauskaitė B. vienuolė d/ Mirė: Vaištokas Petras /1949.II./

Iš viso Caen apylinkėje yra žinomi 32 lietuviai suaugę, 9 vaikai grynai lietuviškų šeimų ir 15 vaikų mišrių šeimų,

2. Įvairios žinios: a/ Iš 27 narių - 19 kalba lietuviškai, 3 kalba silpnai ir 5 nesupranta. Iš 24 vaikų 2 kalba lietuviškai, 2 silpnai ir 20 visai nesupranta.

b/ Iš viso 10 ofc. šeimų, 2 susidėję be vaikų, 6 viengungiai ir 3 našlės.

Iš jų namuose kalba lietuviškai 3 šeimos, 2 vaikai ir 6 viengungiaitarp. c/ 1 vaikas gimęs Lietuvoje, 1 - Vokietijoje ir 22 - Prancūzijoje. a/ Iš 27 narių yra 8 politiniai ir 19 ekonominiai emigrantai/ 2 protiniai ir 25 fiziniai darbininkai. f/ 25, kurie iš dienos uždarbio gyvena, 2 našlės iš vaikų ir viena našlė be jokio pajamų šaltinio. g/ Iš 27 yra 19 Lietuvos ir 8 prancūzų piliečiai.

II/VEIKIMAS. Susirinkimai: a/ Per mėtus iš viso buvo 2 visuotini susirinkimai, 14 Valdybos posėdžių. 2/ Raštinės darbai: a/gauta 5L raštas bei 64 laiškai, išsiųsta 43 raštai ir 69 laiškai. b/Beto, Valdyba tarpininkavo pasams, metrikoms bei kitiems dokumentams gauti, padėjo nariams įvairius prašymus, blankus ir net priv. laiškus rašyti. 3/ Kasa. Metinė pajamų suma 19143 fr./narių mokestis ir aukos/; išlaidų 8623, 50; kasoje yra 9519,50fr.

III.ŠALPOS DARBAS.a/ suteikta pašalpa 2 nariams sumoje 2525fr.b/ suraštas darbas ir gyv. patalpos 3 legionieriams ir 1 šeimai c/ sudarytos salygos vasarojimui, kuriomis pasinaudojo apie 10 lietuvių iš Paryžiaus. 2/BALFO gėrybėsa/ išdalinta nariams 218,5 kg. pieno miltelių, 215kg. kiaušinių pudros, 202 kg. drabužių, 32 CARE pakietai, 10 egz. knygų vaikams, įvairių laikraščių, įteiktas 1 naujagimio kraitelis.b/ yra atsargoje: 24,5 kg. pieno miltelių, 22kg. kiaušinių pd. ir 14 CARE pakt. Moralinė parama: a/Palaikomi ryšiai tarpusavyje bendradarbiavimu.Duodami patarimai, sprendžiami ginčai.Aplankomi ligoniai ir nariai.b/kovojava su girtokliavimu ir chuliganizmu.

IV.KULTŪRINIAI ir dvasiniai reikalai:1/Dalinama gautą iš Centro Valdybos spaudą ir knygas.2/Dalinamasi tarp savęs privačiai gaunama spauda3/ Įkurta bibliotekėlės pradžia.4/1950 m. balandžio m. 2d. pirmą kartą šiame depart-te aplankė Tėvas A.Liuima bendroms lietuvių pamaldoms ir Velykinėms rekolekcijoms.5/ Ta pačia proga įvyko bendras pobūvis kolonijai ir buvo išdalinta kiekvienam po Šv.Raštą bei katl.spaudos.

V.PROPAGANDOS DARBAS.1/ Įteikta įtakingiems prancūzų asmenims literatūros ir kit. propagandinius leidinius pranc.kalboje apie Lietuvą ir jos dabartinę padėtį.2/ Išnaudojama kiekviena proga žodžiu kelti prancūzų tarpe mūsų pavergtos tėvynės vargus ir kančias. 3/ Diskusijomis ir privačiais pasikalbėjimais stengiamasi kelti ekonominių emigrantų tarpe Lietuvos gerbuvį ir pažangą padarytą nepriklausomybės laikais, juos informuoti apie tikrąją dabartinę Lietuvos padėtį ir skatinti grįžti į namus kai tik bus atgauta nepriklausomybė.

Išvada: 1. Sunkiausia našlės Petkevičienės ekonominė padėtis
2. Tragiška nutautėjimo padėtis, ypač vaikų
3. Silpna kultūrinė veikla.

Pirmininkės Žodis.

Jau šeši metai kaip gyvuoja L.S.Dr-ja.Ji pradžioje labai neskaitlinga išaugo į didelę organizaciją, kuri išvarė gana plačią visuomeninio darbo vagą ir atliko nemažą vaidmenį Prancūzijos lietuvių gyvenime.

Nuo pat pirmos jos įsikūrimo dienos be pertraukos man teko būti Valdybos pirmininko ir vice-pirmininko pareigose.Pirmasis šios Dr-jos pirmininkas buvo dailn.P.Kiaulėnas, paskui pulkininkas Lanskoronskis ir Bačkienė.Per tuos šešius mano darbo metus Dr-joje patyriau kaip iš Valdybų taip iš Dr-jos narių ypatingo nuosirdumo, gyvo pasitikėjimo vykdam užsibrėžtus uždavinius.

Dabar dėl asmeniškų sunkumų nebegalėdama atlikti tinkamai savo pareigų pasitraukiu iš Dr-jos vadovybės.Sia proga visiems Dr-jos nariams dėkoju už reikštą man šešių metų bėgyje gyvą pasitikėjimą, bendradarbiavimą, pasižadėdama kiek jėgos leis, nors atsitiktinai, būti Dr-jos darbų eigoje.

Nauja studentų Valdyba. L.S.Dr-jos Studentų Sekcijos susirinkimas įvykęs 1950m. lapkričio 7d. perrinko valdybą: Venskūs Adolfas - pirmininkas, Venskuvienė Birutė - sekretorius ir Aukštakalnytė Julija - išdalininkas. Kandidatai: Dr. Ralys ir J. Puškorius. Esmėje pasiliko beveik ta pati Valdyba tik ją papildė Panelė Aukštakalnytė Amerikos lietuvaitė - studentė.

L.S.Dr-jos Valdybos narys Inž. Bulota išvyko į Kanadą. Į jo vietą į Valdybą įėjo p. J. Pukteris. Taip pat išvyko į JAV Dr-jos narys p. M. Šimavičius. Šiomis dienomis Paryžių apleidžia mūsų mielas žurnalistas - Vytautas GEDGAUDAS-ARUNAS.

Visi L.S.Dr-jos skyriai ir Komisijos provincijoje yra prašomi iki gruodžio 7d. atsiųsti jų pageidaujamus kandidatus į L.S.Dr-jos Centrinę Valdybą. Į kandidatų sąrašą gali būti įtrauktas kiekvienas L.S.Dr-jos narys, turintis Carte d'Identité galiojančią nemažiau kaip 3 metams.

L.S.Dr-jos Valdyba jau yra padariusi žygius dėl mūsų lietuvių senelių sugrupavimo, kad jie nebūtų tokie vieniši. Pažadėta prašymas patenkinti.

Laukiame KALBOS VADOVO. Gavę tuojau pranešime užsisakiusiems. Manome, kad jo kaina bus gana augšta.

Šiuo metu yra žinomi du lietuviai amerikoniai studentai, kurie nors amerikijoje gimę ir augę labai gražiai kalba lietuviškai. Dr. Kun. Jeskevičius tobulinasi savo studijose ir panelė Aukštakalnytė - Austiną lanko konservatoriją. Abu labai nuoširdžiai įsijungė į L.S.Dr-jos Studentų Sekcijos veiklą.

ŽINIOS IŠ LIETUVIŲ GYVENIMO.

Lietuvoje. Dariaus ir Girėno karstai išvežti Rusijon. Tikslas aiškus - išplėsti visa kas lietuvių širdžiai brangu, kas skatina didvyriškiems žygiams.

Naujas Lietuvos Himnas, kurį parašė A. Venclova yra reiškiamas šiais žodžiais: "Į laisvę mums Leninas nušvietė kelią, padėjo kovoj didi rusų tauta" ir t.t. Stai žiaurus pasityčiojimas iš mūsų savanorių-partizanų, kurie guldė ir guldo savo galvas kovodami prieš "himnė" išvardytą tautą...

Naujas "korespondentas". Lietuvis gyvenęs Charenton /Seine/ Paryžiuje ir užsiprenumeravęs "Tėvynės Balsą" /iš Lietuvos/ rašo jame, kad darbininkų gyvenimas Prancūzijoje yra klaikus. Kapitalistams laisvė, o darbo žmonės kenčia laukdami "pasikeitimų"...

Patartumėm "korespondentui" visu lietuvišku nuoširdumu nelaukti čia tos laisvės, bet kuo greičiausia vykti į tėvynę jaja pasiūlyta, kol dar bolševikiškas "rojus" viešpatauja.

KNYGOS.

"Partizanai už geležinės Uždangos" - J. Daumantas.

Šiuo pavadinimu greit pasirodys knyga leidžiama Amerikoje. Tai yra istorinė knyga, kuri vaizduoja tėvynėje likusių mūsų brolių kruvinas kovas už tautos laisvę. Kurie turite giminių Amerikoje prašykite, kad jums užsakytų tą knygą šiuo adresu: Rev. C. A. Matulaitis, 23345 Oakley Ave, Chicago 8, III

S. M. gale bus išleista specialus leidinys apie mūsų didįjį poetą MILAŠIŲ. Leidinį redaguoja Fr. de Miomandre ir Casseu. Veikalą leidžia - Ed. Navarre.

KRONIKA IŠ POLITINIO JUDEJIMO.

Europos Patariamąjo Seimo Strasburge posėdžiūos dijos tu- o o:
Prof. Brazaitis ir Dr. Bačkis, bei Dr. Karvelis lankėsi Strasburge.

S. m. rugpiūčio 21 d. Dr. Bačkis kartu su kitais pavergtųjų kraštų atstovais buvo priimtas p. SPAAK, Europos Patariamąjo Seimo Strasburge Pirmininko.

S. m. rugsėjo 23 d. prof. Baltrušaitis matėsi su gen. de GAULLE ir apie valandą kalbėjosi klausimais susijusiais su Lietuvos ir Europos likimu.

S. M. spalio mėnesį Paryžiuje lankėsi p. Min. ZARINŠ, Latvijos Pasiuntinys Londone. Buvodamas Paryžiuje jis matėsi su Dr. Bačkiu ir prof. Baltrušaičiu ir informavosi bendrai Baltijos kraštų problemomis. B

Rugsėjo ir spalio mėnesio gale Paryžiuje taip pat lankėsi p. K. PUSTA buvęs Ministeris Paryžiuje ir Estijos U. Reikalų Ministerio pareigas ėjęs. Dabar jis reziduoja JAV.

Š. m. spalio 16 d. Paryžiuje įvyko Europos Sąjūdžio Centro ir Rytų Europos Sekcijos posėdžiai. Lietuvą atstovavo p. Dr. Bačkis, prof. Baltrušaitis ir Europos Sąjūdžio Komiteto Pirmininkas prof. J. BRAZAITIS. Šiuo reikalu buvo atvykęs Paryžiuje ir p. A. REI, Estijos Tautinės Tarybos Pirmininkas/reziduojąs Stockholme/. Jis yra buvęs Estijos Respublikos Prezidentas ir U. R. Ministeris. Ta proga turėjo keletą pasitarimų su Dr. Bačkiu, kuris bendru estų sutikimu yra apsiėmęs ginti Prancūzijoje ir Estijos reikalus, kol nėra jų atstovo. Prof. Brazaitis ir p. Rei turėjo progos pasinformuoti ir pasitarti Baltijos Valstybių reikalais.

S. m. lapkričio 3-5 d. d. Paryžiuje įvyko N. E. I Kultūrinės Sekcijos ir Vykdomojo Komiteto posėdžiai. Lietuvą atstovavo p. Min. Turauskas. Kultūrinėje Sekcijoje dalyvavo ir Dr. Bačkis.

S. M. lapkričio 16-25 d. d. Strasburge įvyksta keletas svarbių tarptautinių konferencijų, būtent: Europos Federalistų Sąjungos, Tarptautinio Krikščioniškai civilizacijai ginti Komiteto, bei Europos Patariamąjo Seimo posėdžiai.

VLIKo Vykdomoji Taryba Lietuvos interesams ginti ir atstovauti delegavo: p. p. Dr. Bačkį, pulk. Lanskoronskį ir Igal. Min. Turauską.

Sekančiais metais Paryžiuje yra rengiamas Pavergtųjų Tautų Kongresas. Lietuvių delegatai yra numatyti į šiuos svarbius kongresus ir aktyviai dalyvauja pasirengimo darbuose.